

φορά, ἐκτὸς ὅτι σὺ βασιλεὺς γεννηθεὶς, ἡξιώθης νὰ γένης ἀνότερος; Ἰκατῆς ἐμοῦ τοῦ ἴδιώτου;

Ἀλέξ. Ἀλλ' ἀν ἥρπασα ως βασιλεὺς, ἔδωκαί καὶ ως βασιλεὺς. Ἄν κατέστρεψα κράτη, ἐθεμελίωσα μεγαλήτερα. Περιέθαλψα τὰς τέχνας, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν φύλοσοφίαν.

Δηστ. Καὶ ἐγὼ ἀφειδῶς ἔδιδον εἰς τοὺς πιωχοὺς δὲ τι ἐλάρματον ἀπὸ τοὺς πλουσίους. Συνέστησα τάξιν καὶ πειθαρχίαν μεταξὺ τῶν ἀγριωτάτων, καὶ πάντοτε ὑπῆρχε ὁ προστάτης τῶν καταδυναστευομένων. Τῷντι περὶ τῆς φιλοσοφίας, τὴν ὃποιαν ἀνέφερες δὲν γνωρίζω τίποτε· ἀλλὰ πιστεύω δι'; οὐτε εἰς ἐμὲ οὔτε εἰς τὴν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποχημάτωμεν τὸν κόσμον, δι' ὃσα κακὰ τὸν ἐπροξενήσαμεν.

Ἀλέξ. Άρκει. Λαφαρέσατε τὰς ἀλύσους του, καὶ κκλῶς αὐτὸν πειποιηθῆτε. Τόσον λοιπὸν δμοιάζομεν! Οἱ Ἀλέξανδρος ληστής!.. Θεωρητέον.

Ἄναμφιθόλως οἱ δορυκτήτορες δμοιάζουσι πολὺ τοὺς θησάρας. Ἀλλ' ἀν ἡναι πεπρωμένον ἀνωθεν νὰ ταράττηται ἢ ἀνθρωπότης κατὰ καιρούς ὑπὸ τῶν δορυκτητόρων, εὐκταιον νὰ ἥσαν αὐτοὶ Ἀλέξανδροι, ἐξημεροῦντες καὶ συδέοντες τὰ ἔνη διὰ τῆς παιδείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Π Ι Θ Η Κ Ο Σ.

Οἱ Πίθηκοι εἶναι ζῶντας πανούργοι, καὶ μιμεῖται εὐκόλως τὰς πρεσβεῖς τῶν ἀνθρώπων. Τὴν μημητικὴν ταύτην διάλθειν ἔμψυτον εἰς τὴν φιλὴν, ἔχουσιν οἱ πίθηκες καὶ εἰς τὴν ἀγρίαν αὐτῶν κατάστασιν.

Οἱ Πίθηκοι γεννᾶται μόνον εἰς θερμὰ κλίματα, εὐθέτεται εἰς τοὺς πλειστέρους τροπικούς· ώς καὶ εἰς έρημον Λαρικήν. Εἰς οὐδὲν δμως τῆς Εὐρώπης μέρος ἐκτῆς περὶ τὸν Βαρβάρον τῆς Γερμανίας, εἰς τοῦ ὄποιουστα σπήλαια καὶ ἄντρα ὑπάρχουσι πάντοπλοι.

Οἱ μεγαλήτερος ἀφ' ὅλα τὰ εἰδὴ τῶν Πίθηκων εἶναι ὁ Ούραγγοντάγγος, [πιθηκῶς ὁ τῶν παλαιῶν Σάτυρος], ὁ ὄποιος τέλειος γενόμενος, ἔχει σχεδὸν πέντε ποιδῶν ὑψος, περιπατεῖ δὲ διὰ τῶν δύο ὄπισθίων ποδῶν ὅρθιος ἐπιστηρίζομενος ἐπὶ ῥάβδου, τὴν ὄποιαν φέρει διὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν, τοὺς ὄποιους μεταγειρίζεται ἀντί χειρῶν. Οἱ Πίθηκοι οὗτοι εύρεσκονται εἰς τὴν Λαρικήν, καὶ εἴς τινα μέρη τῆς Ασίας. Όταν ἡμερωθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐντοπίων, διδάσκονται πολλὰς οἰκιακὰς ἡπτησίας, οἷς νὰ κοπανίζωσι σύτον εἰς ὅλμον, νὰ φέρωσιν ὑπὸ εἰς λαγήνας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς νὰ φύνωσι περιστρέφοντες τὸ κρέας εἰς ὅθελον ἐπὶ τοῦ πυρὸς κτλ.

Εἰδὸν Κολουροπίθηκον, λέγει τίς τῶν πειπηγτῶν, ξαδίζοντα πάντοτε ἐπὶ δύο ποδῶν, καὶ ὅταν ἔτι ἔβασται ζερέα φορτία. Τὸ ἥδος αὐτοῦ ἡτο μελαγγολικὸν, τὰ κινήματα εὐτεκτα, ἡ διάθεσις αἰσιος καὶ πολὺ διαφέρουσα ἀπὸ τὴν τῶν λοιπῶν πιθήκων. Δὲν εἶχε τὸ εὐερέθιστον τοῦ πιθήκου τῆς Βαρβαρίας, οὔτε τὴν ἔθελο κακίαν τοῦ Ἰλοβίου πιθήκου, οὔτε τὰ ἀλλόκοτα κινήματα τῶν μικρῶν. Νεύματα καὶ λεξίες μόνον ἔξκρουσον νὰ σχίλλωσιν εἰς κίνησην τὸν Κολουροπίθηκα, ἐνῷ ὁ Ἰλοβίος πιθήκος ἐγρειάζετο ῥάβδον, καὶ οἱ κοινοὶ πίθηκοι μάστιγα, διάτι λάνεις ἐξ αὐτῶν δὲν ἥθελε νὰ ὑπακούσῃ ἀνευ δαρμοῦ. Εἰδὸν, λέγει ὁ αὐτὸς πειπηγτής, αὐτὸ τὸ

ζῶν νὰ προτείνῃ τὴν γεῖρά του εἰς τοὺς προσερχομένους νὰ τὸν ἐπισκεψθῶσι, διὰ νὰ τοὺς εἰσάγῃ ἐντὸς τοῦ δωματίου του καὶ νὰ συμπεριπατήῃ μετ' αὐτῶν σύνουσι, ώς νὰ ἡτον καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ὄχηγύρεος τῶν ἀνθρώπων. Τὸν εἰδὸν καθήμενον πλησίον τῆς τραπέζης ν' ἀνοίξῃ τὸ περιζωμά του, ν' ἀπομάζῃ τὰ χεῖλη του, νὰ μεταχειρίζηται κοχλιάριον, ἢ περόνιον διὰ νὰ φέρῃ τὰ σιτία εἰς τὸ στόμα του, νὰ γύνῃ τὸ ποτόν του εἰς ποτήριον καὶ νὰ τὸ συγκρυπτό εὐτραπέλωῃ μετὰ τῶν ποραχαθημένων. Όταν προσεκαλεῖτο νὰ πίῃ τεῦ, ἔφερε κοτύλην καὶ ὑποκρατήρα, τὰ ἔθετεν ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἔκαλλεν τὸ ζάχαρον, ἐνέχεε τὸ τεῖ ἀπὸ τὸν προγύπτην, πάντοτε ἀσινῶν αὐτὸν κρώση πρὶν τὸ πήν. Ξαρνε δὲ τὰς πράξεις ταύτας διὰ τῶν νευμάτων μόνον, ἢ διὰ προφορικῶν διαταγῶν τοῦ κυρίου του καὶ συγνόκις ἐξ αὐτομάτου. Δὲν ἔθλαπτε κανένα, μάλιστα ἐπλησίαζε τὴν ὄμηρυξιν σεμνοπεπῶς, καὶ παρουσιάζεται νὰ νὰ ἥθελε νὰ τὸν θωπεύσωσιν. Ήπειργάπτα τὰ σακχαρωτὰ, τὰ ὄποια ὁ κονθεὶς τὸν ἔδιδε, καθέμενος εἰς τὴν τραπέζαν ἔνευσεν εἰς τὸν θαλαμηπόλον ὄσακις ἐγρειάζετο τίποτε. Ότεδε ἡσέντησεν ἄσφινε νὰ τὸν περιποιῶνται νὰ νὰ ἡτον ἄνθρωπος. Τὸν ἐφλεβοτόμησαν εἰς τὸν δεξιὸν έργαναν δι', καὶ ὄσακις ἔπειτα ἡσάνθετο τὸν ἑαυτόν του εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν ἔξετενε τὸν έργανό του διὰ νὰ φλεβοτομηθῇ, ώς νὰ ἐγνώριζεν ὅτι προκηγουμένως ὀφελεῖθη ἀπὸ αὐτὴν τὴν πράξιν.

Ἀλλος πειπηγητής ἀναφέρει περὶ ἐνίς παραδόξου πιθήκου. Ήτο θηλεια, εὐμεγέθης κατὰ τὸ ἀνάστημα, καὶ περιεπάτει ἐπὶ τῶν ὄπισθίων ποδῶν. Ήτοίμαζε μετὰ προσογῆς τὸ στόμα τις, ἐπλαγίαζεν εἰς τὴν μίαν πλευράν, καὶ ἐσκεπάζετο μὲ ἐφάπλωμα. Όταν εἶχε πόνον τῆς κεφαλῆς τὴν ἔδεινε μὲ μανδήλιον, καὶ ἡτο γελοίον νὰ τὴν θέληπη τις εἰς τὴν κοίτην της, οὕτω πως σκοτώφωμένην.

Τὸ ζῶν τοῦτο, ἀν καὶ ἔχη διοργανισμὸν σόματος δμοιον κατὰ πάντα σχεδὸν πρὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ώς ἐκ τούτου δύναται νὰ μιμῆται καὶ ὅλας τὰς ἀνθρωπίνους ποάσεις, τὸ πνεύμα καὶ ὡς φυΐα του, φαίνονται πολὺ ὑποδεστερα, ὕστε, καὶ τοι ἔχον τὰ ὄργανα τοῦ λόγου, στερεῖται τῆς ἐνόρθρου διαλέκτου. Άν προσωκοίσητο μετὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ κατεβάλλετο πλειστέρα φροντίς διὰ τὴν ἀνατροφὴν αὐτοῦ, ίσως ἥθελε διδαγῆνε νὰ προσέρῃ λέξεις, ἀλλὰ, καὶ τούτου δοθέντος ἐνόσῳ εἰται ἀνίκανον νὰ συλλογίζηται, καὶ δὲν δύναται νὰ καταλάβῃ τὸ νόημα τῶν λέξεων, ἢ νὰ δεῖξῃ διὰ τῶν ἐκφράσεων τοῦ πρωσόπου νόησιν, πολὺ ἔξεγουσαν τὴν τῶν κτηνῶν, ποτὲ δὲν θέλει ἐμπορέσειν νὰ ὑψωθῇ εἰς τὴν διατκεριμένην τάξιν τοῦ ἀνθρώπου.

ΠΕΡΙ ΟΣΦΡΗΣΕΩΣ.

Εἰς τὸν ἀνθρώπον καὶ εἰς πολλὰ ζῶα ἡ ρίς καὶ οἱ μυκτῆρες εἶναι τὸ ὄργανον, δι' οὓς διατείθεται ἡ αἰσθητικὴ τῆς οσφρήσεως εἰς τὸν νοῦν. Τὸ ἄμεσον ὄργανον ταύτης τῆς αἰσθησίας, εἶναι μαλακός τις ὑμὴν πορώδης καὶ πλήρης ἀγγείων, ἐπὶ τοῦ ὄποιον διανίμεται τὸ οσφρητικὸν νεῦρον, ὑποδιαιρούμενον εἰς ἀπειρα-